

ZAKON O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

- pročišćeni tekst -

I. OPĆE ODREDBE	3
II. USTROJSTVO I RAD.....	4
1. USTROJSTVO	4
2. RAD	4
III. NADLEŽNOST I OVLAŠTI DRŽAVNIH ODVJETNIŠTAVA	4
IV. UNUTARNJE USTROJSTVO DRŽAVNIH ODVJETNIŠTAVA.....	7
1. POSLOVI DRŽAVNOODVJETNIČKE UPRAVE.....	7
2. ODJELI I ODSJECI.....	8
3. IZVJEŠĆA	8
a) Posebna izvješća.....	8
b) Mjesečna i godišnja izvješća.....	8
V. KOLEGIJ DRŽAVNOG ODVJETNIŠTVA.....	9
VI. PRAVOSUDNA UPRAVA.....	9
VII. DRŽAVNI ODVJETNICI I NJIHOVI ZAMJENICI	11
1. IMENOVANJE I RAZRJEŠENJE DRŽAVNIH ODVJETNIKA	11
a) Imenovanje državnih odvjetnika	11
b) Prestanak dužnosti državnih odvjetnika	12
2. IMENOVANJE I RAZRJEŠENJE ZAMJENIKA DRŽAVNIH ODVJETNIKA.....	13
a) Imenovanje zamjenika državnih odvjetnika.....	13
b) Ocjena obnašanja dužnosti.....	14
c) Prestanak dužnosti zamjenika državnih odvjetnika	14
3. DUŽNOSTI I PRAVA DRŽAVNIH ODVJETNIKA I NJIHOVIH ZAMJENIKA	15
4. STEGOVNA ODGOVORNOST ZAMJENIKA DRŽAVNIH ODVJETNIKA	17
VIII. DRŽAVNOODVJETNIČKO VIJEĆE	17
1. IZBOR I RAZRJEŠENJE ČLANOVA DRŽAVNOODVJETNIČKOG VIJEĆA.....	18
2. NADLEŽNOST I NAČIN RADA	19
a) Nadležnost.....	19
b) Način rada	19
3. POSTUPAK IMENOVANJA I RAZRJEŠENJA ZAMJENIKA DRŽAVNIH ODVJETNIKA	20
4. STEGOVNI POSTUPAK.....	21
a) Tijela stegovnog postupka	21
b) Tijek stegovnog postupka.....	22
c) Udaljenje od obavljanja dužnosti	22
d) Postupak za razrješenje	23
e) Sredstva za rad.....	23
IX. DRŽAVNOODVJETNIČKI SLUŽBENICI I NAMJEŠTENICI.....	23
a) Tajnik državnog odvjetništva.....	24
b) Savjetnici	24
c) Stručni suradnici.....	24
d) Državnoodvjetnički vježbenici	24
X. ČUVANJE SLUŽBENE TAJNE.....	24
XI. SREDSTVA ZA RAD	25
a) Osiguranje sredstava	25

<i>b) Sredstva za posebne namjene</i>	<i>25</i>
<i>c) Investicije.....</i>	<i>26</i>
<i>d) Financijsko i materijalno poslovanje.....</i>	<i>26</i>
XII. ZAŠTITA OSOBA, IMOVINE I OBJEKATA DRŽAVNIH ODVJETNIŠTAVA.....	26
XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	26

NN 51/01

ZAKON O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

pročišćeni tekst

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuju: ustrojstvo i nadležnost državnih odvjetništava, uvjeti i postupak za imenovanje i razrješenje državnih odvjetnika i njihovih zamjenika, njihove ovlasti, prava i dužnosti, kao i njihova stegovna odgovornost, obavljanje poslova pravosudne uprave i državnoodvjetničke uprave u državnim odvjetništvima, uvjeti za prijam službenika i namještenika, čuvanje službene tajne i osiguranje sredstava za rad državnih odvjetništava, te druga pitanja od važnosti za njihov rad.

(2) Ovim se Zakonom uređuje i ustroj, rad Državnoodvjetničkog vijeća, uvjeti i postupak za izbor njegova predsjednika i članova, te druga pitanja važna za rad Državnoodvjetničkog vijeća.

Članak 2.

(1) Državno odvjetništvo je samostalno i neovisno pravosudno tijelo ovlašteno i dužno postupati protiv počinitelja kaznenih djela i drugih kažnjivih djela, poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske, te podnositi pravna sredstva za zaštitu Ustava i zakona.

(2) Državno odvjetništvo obavlja svoje ovlasti na osnovi Ustava, zakona, međunarodnih ugovora, koji su dio pravnog poretka Republike Hrvatske i drugih propisa koji su donijeti sukladno Ustavu, međunarodnom ugovoru i zakonu Republike Hrvatske.

Članak 3.

Državno odvjetništvo se ustanovljava kao jedinstveno pravosudno tijelo čiji se djelokrug, ovlasti i nadležnost utvrđuju zakonom.

Članak 4.

Državno odvjetništvo Republike Hrvatske je dužno podnijeti najmanje jedanput godišnje izvješće o radu Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske.

Članak 5.

Državni odvjetnik je odgovoran za obavljanje poslova iz djelokruga državnog odvjetništva kojeg zastupa i kojim upravlja.

Članak 6.

Svatko ima pravo ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa ili nadležnom državnom odvjetniku slati predstavke i pritužbe na rad njegova ili nižega državnog odvjetništva, i na njih u primjerenom roku dobiti odgovor.

Članak 7.

(1) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Glavni državni odvjetnik), državni odvjetnik te zamjenik Glavnoga državnog odvjetnika ili zamjenik državnog odvjetnika (u daljnjem tekstu: zamjenik državnog odvjetnika) ne smije biti pozvan na odgovornost, uhićen ili pritvoren ili kažnjen za izraženo pravno mišljenje u predmetu koji mu je dodijeljen u rad.

(2) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne može u postupku pokrenutom zbog kaznenog djela počinjenog u obavljanju državnoodvjetničke dužnosti biti pritvoren bez odobrenja Državnoodvjetničkog vijeća.

(3) Kad je državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika pritvoren ili je protiv njega poduzet kazneni progon nadležno državno tijelo je dužno odmah o tome izvjestiti Glavnoga državnog odvjetnika.

(4) Glavni državni odvjetnik ne smije biti pritvoren niti se protiv njega smije pokrenuti kazneni postupak bez odobrenja Hrvatskoga sabora.

(5) Glavni državni odvjetnik može biti pritvoren bez odobrenja Hrvatskoga sabora samo ako je zatečen u počinjenju kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora u trajanju dužem od 5 godina. O takvom se slučaju, izvješćuje predsjednika Hrvatskoga sabora.

(6) Ako Hrvatski sabor ne zasjeda, odobrenje da se Glavni državni odvjetnik pritvori, ili da se protiv njega pokrene kazneni postupak odlučuje Mandatno-imunitetno povjerenstvo Hrvatskoga sabora, s time što njegovu odluku naknadno potvrđuje Hrvatski sabor.

(7) Ako Državnoodvjetničko vijeće nije na okupu, odobrenje za pritvor državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika daje predsjednik Državnoodvjetničkog vijeća. Odluku predsjednika u roku od osam dana potvrđuje Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 8.

U obavljanju svojih ovlasti državna su odvjetništva dužna jedno drugom pružati pravnu pomoć. Državna su tijela i pravne osobe dužni pružati pomoć državnom odvjetništvu u obavljanju njegovih ovlasti.

Članak 9.

- (1) Državno odvjetništvo ima pečat koji sadrži naziv državnog odvjetništva te naziv i grb Republike Hrvatske.
- (2) Na zgradi u kojoj je smješteno državno odvjetništvo moraju biti istaknuti naziv državnog odvjetništva, grb i zastava Republike Hrvatske.

II. USTROJSTVO I RAD

1. USTROJSTVO

Članak 10.

- (1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ustanovljuje se za cijelo područje Republike Hrvatske.
- (2) U Republici Hrvatskoj može se ustrojiti
 - za područje jednog ili više općinskih sudova – općinsko državno odvjetništvo,
 - za područje županijskog, odnosno trgovačkog suda – županijsko državno odvjetništvo.

Članak 11.

- (1) Svako državno odvjetništvo postupa u skladu sa svojom stvarnom i mjesnom nadležnosti, ako zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Općinska državna odvjetništva podređena su županijskim državnim odvjetništvima, a ova Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Članak 12.

- (1) U okviru državnog odvjetništva zakonom se mogu predvidjeti drugi ustrojstveni oblici za kazneni progon počinitelja određenih kaznenih djela. Njihova nadležnost, ovlasti, ustrojstvo i položaj uređuje se zakonom.
- (2) U skladu sa stavkom 1. ovoga članka može se ustanoviti posebno državno odvjetništvo za postupanje protiv počinitelja zakonom određenih kaznenih djela za čiji je progon Republika Hrvatska obvezana prema međunarodnom pravu.

2. RAD

Članak 13.

- (1) Državni odvjetnik obavlja poslove iz nadležnosti državnog odvjetništva, zastupa državno odvjetništvo, odgovoran je za rad državnog odvjetništva i upravlja državnim odvjetništvom.
- (2) U državnom odvjetništvu može biti imenovan jedan ili više zamjenika državnog odvjetnika. Zamjenik državnog odvjetnika ovlašten je, kada zamjenjuje državnog odvjetnika, obavljati u postupku pred sudom ili drugim državnim tijelom sve radnje za koje je po zakonu ovlašten državni odvjetnik. Zamjenik državnog odvjetnika obavlja i druge radnje sukladno ovom Zakonu i uputama nadležnoga državnog odvjetnika.

III. NADLEŽNOST I OVLASTI DRŽAVNIH ODVJETNIŠTAVA

Članak 14.

- (1) Stvarna i mjesna nadležnost državnog odvjetništva određuje se prema odredbama zakona kojima se utvrđuje nadležnost sudova pred kojima izvršavaju svoje ovlasti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, u slučaju provedbe istrage iz članka 17. točke 2. Zakona o sudovima pred županijskim sudom postupat će općinsko državno odvjetništvo kada se radi o kaznenim djelima iz nadležnosti općinskog suda. Istražnim radnjama prisustvuje državni odvjetnik koji postupa pred županijskim sudom, ako nadležni općinski državni odvjetnik ne izjavi da će on prisustvovati.

Članak 15.

- (1) Nadležno državno odvjetništvo u kaznenim predmetima poduzima progon i zastupa optužbu protiv počinitelja kaznenih djela za koja se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu, te obavlja druge radnje propisane zakonom.
- (2) Nadležno državno odvjetništvo poduzima progon i zastupa optužbu u prijestupovnom i prekršajnom postupku sukladno ovlastima određenim zakonom.
- (3) Nadležno državno odvjetništvo u građanskom i upravnom postupku zastupa Republiku Hrvatsku u zaštiti imovinskih i drugih prava, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.
- (4) Općinska državna odvjetništva zastupaju Republiku Hrvatsku u postupcima pred općinskim sudom i pred upravnim tijelima, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.
- (5) Županijska državna odvjetništva zastupaju Republiku Hrvatsku u postupcima pred županijskim sudom i trgovačkim sudom, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.
- (6) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske zastupa Republiku Hrvatsku, poduzima pravne radnje iz svoje nadležnosti radi zaštite Ustava i zakonitosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske, poduzima radnje iz svoje nadležnosti pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske, Upravnim sudom Republike Hrvatske, Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske, Visokim prekršajnim sudom Republike Hrvatske, međunarodnim te stranim sudskim i drugim tijelima.

Članak 16.

- (1) Osim poslova iz članka 15. ovoga Zakona nadležna državna odvjetništva:
 - mogu na temelju posebne punomoći zastupati u građanskim i upravnim predmetima pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske, te jedinice lokalne samouprave i područne (regionalne) samouprave, kada je to s obzirom na predmet postupka opravdano, a u slučaju da nadležni državni odvjetnik odbije punomoć, izvijestit će o tome višega državnog odvjetnika koji će donijeti konačnu odluku,
 - prate i proučavaju primjenu propisa od važnosti za zaštitu imovinskih i drugih interesa Republike Hrvatske, kao i druge propise od važnosti za rad državnog odvjetništva te o uočenim pojavama izvješćuju Državno odvjetništvo Republike Hrvatske i druga nadležna državna tijela.
- (2) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske daje na zahtjev državnih tijela:
 - pravna mišljenja o svim pitanjima koja se odnose na imovinskopravne poslove i zaštitu imovine, prirodnih bogatstava, dijelova prirode, nekretnina, stvari i prava od interesa za Republiku Hrvatsku,
 - mišljenja o nacrtima prijedloga zakona i drugih propisa,
 - mišljenja o pravnim poslovima, koje sklapa Republika Hrvatska, te o drugim imovinskopравnim pitanjima.
- (3) Nadležna državna tijela Republike Hrvatske dužna su prije sklapanja pravnog posla o stjecanju ili otuđenju nekretnina pribaviti od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske mišljenje o pravnoj valjanosti tog pravnog posla.
- (4) Ako Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ne da mišljenje iz stavka 3. ovoga članka u roku od 30 dana, smatrat će se da je mišljenje pozitivno i da ne postoje pravne zapreke za sklapanje pravnog posla.
- (5) Ako je pravni posao protivan prisilnim propisima nadležno državno odvjetništvo zahtijevat će utvrđenje ništavosti toga pravnog posla.

Članak 17.

- (1) Nadležna državna odvjetništva dužna su u slučajevima kada se radi o imovinskim stvarima od osobitog značenja za Republiku Hrvatsku ili iznimno visoke vrijednosti, a treba se odreći tužbenog zahtjeva, priznati zahtjev protivne strane, zaključiti nagodbu ili odustati od pravnog lijeka o tome izvijestiti Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, koje će bez odgode o tome izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.
- (2) Vlada Republike Hrvatske može dati uputu za postupanje u sporovima iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 18.

Nadležni državni odvjetnik može u pojedinim predmetima angažirati stručnjake i izvan pravnog područja da na njegovoj strani sudjeluju u postupku kao savjetnici i daju stručnu pomoć državnom odvjetništvu.

Članak 19.

- (1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske zastupa Republiku Hrvatsku u imovinskim sporovima pred inozemnim sudovima, ustanovama i drugim tijelima.

(2) U postupcima koji se vode pred međunarodnim ili stranim sudovima ili drugim tijelima ako prema mjerodavnom pravu Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ne može zastupati, Glavni državni odvjetnik može ovlastiti odgovarajućega stranog stručnjaka uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske.

(3) U postupcima koji se vode pred međunarodnim ili stranim sudovima ili drugim tijelima u kojima je stranka Republika Hrvatska, Vlada Republike Hrvatske može odlučiti da je zastupa odgovarajući hrvatski ili strani stručnjak, uz ili bez sudjelovanja Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u postupku.

(4) U predmetima iz stavka 1. ovoga članka u kojima se zahtijeva posebno specijalističko znanje, Glavni državni odvjetnik može angažirati istaknutog stručnjaka da u postupku sudjeluje na strani Državnog odvjetništva Republike Hrvatske kao savjetnik.

Članak 20.

Odluke sudova i upravnih tijela i druga pismena dostavljaju se isključivo nadležnom državnom odvjetništvu.

Članak 21.

(1) Sud ili drugo nadležno tijelo će svojom odlukom odgoditi ili prekinuti ovrhu odnosno izvršenje te odluke na zahtjev nadležnoga državnog odvjetništva kada ono namjerava podnijeti odgovarajuće pravno sredstvo protiv pravomoćne odluke kojom je završen sudski ili upravni postupak zbog povrede zakona ili međunarodnog ugovora, ili kada su se stekli drugi zakonom propisani uvjeti.

(2) Odgoda ili prekid ovrhe, odnosno izvršenja iz stavka 1. ovoga članka traje do završetka postupka o pravnom sredstvu, ili istekom 15 dana od dana dostave rješenja o odgodi ili prekidu, ako državno odvjetništvo u tom roku ne podnese odgovarajuće pravno sredstvo.

Članak 22.

(1) Troškovi zastupanja pred sudovima i drugim nadležnim tijelima priznaju se nadležnom državnom odvjetništvu prema propisima o nagradama i naknadama za rad odvjetnika.

(2) Sredstva naplaćena na ime troškova zastupanja prihod su državnog proračuna.

Članak 23.

Glavni državni odvjetnik može odlučiti da poslove zastupanja u određenoj vrsti građanskih i upravnih predmeta obavlja jedno državno odvjetništvo za područje više stvarno nadležnih sudova i u skladu sa člankom 26. stavkom 2. i 3. ovoga Zakona, iz razloga svrsishodnosti i ekonomičnosti.

Članak 24.

(1) Državno odvjetništvo dužno je od građana, državnih tijela i pravnih osoba primati prijave, podneske i izjave u stvarima iz svoga djelokruga radi poduzimanja radnji sukladno svojim ovlastima.

(2) Državno odvjetništvo može tražiti od građana obavijesti glede njihovih prijava, podnesaka, pritužbi i predstavki.

Članak 25.

(1) Državno odvjetništvo ovlašteno je od drugih državnih tijela ili pravnih osoba tražiti dostavu spisa kao i izvješća ako se odnose na poduzimanje radnji iz njegova djelokruga.

(2) Državna tijela i druge pravne osobe dužni su državnom odvjetništvu dostavljati tražene akte ako za to ne postoje zakonske zapreke.

(3) Državna tijela dužna su državnom odvjetništvu pružiti pomoć kad ju ono u službenim poslovima zatraži ako za to ne postoje zakonske zapreke.

(4) Državna tijela dužna su obavijestiti državno odvjetništvo o svim postupcima u kojima je ono po zakonu dužno ili ovlašteno poduzimati određene radnje ili podnositi pravna sredstva.

(5) Državna tijela i pravne osobe dužni su postupiti bez odgode po pisanom zahtjevu državnog odvjetništva.

(6) Sudovi su dužni omogućiti uvid u spise državnim odvjetnicima ili njihovim zamjenicima. Na traženje državnog odvjetništva sudovi su dužni dostaviti na uvid pravomoćno dovršene spise.

Članak 26.

(1) Državni je odvjetnik ovlašten zamjeniku državnog odvjetnika istoga državnog odvjetništva ili nižem državnom odvjetništvu dati obvezatni naputak za rad i postupanje kada je to potrebno radi jedinstvene primjene zakona, kao i nalog i uputu za rješavanje pojedinog predmeta.

(2) Državni je odvjetnik ovlašten preuzeti obavljanje svih ili pojedinih poslova zamjenika državnog odvjetnika istoga državnog odvjetništva ili od nižega državnog odvjetništva. Iz opravdanih razloga državni odvjetnik može povjeriti postupanje u pojedinačnom predmetu drugom zamjeniku državnog odvjetnika istoga državnog odvjetništva ili drugom nižem državnom odvjetništvu.

(3) Obvezatni nalog u pojedinačnom predmetu ili odluka o preuzimanju pojedinačnog predmeta od nižega državnog odvjetništva ili o njegovom povjeravanju drugom nižem državnom odvjetništvu, daje se u pisanom obliku s obrazloženjem.

(4) Ako obvezatni nalog ili odluku iz stavka 3. ovoga članka iz posebnih razloga, a naročito uslijed opasnosti od odgode, odmah nije bilo moguće dati u pisanom obliku, takav usmeni nalog mora se naknadno potvrditi u pisanom obliku.

Članak 27.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika ili državni odvjetnik nižega državnog odvjetništva, koji smatra da mu je dostavljeni obvezatni nalog za postupanje u pojedinačnom predmetu nezakonit ima pravo, ukoliko se ne radi o radnji koja ne trpi odgodu, to priopćiti državnom odvjetniku te zatražiti pisani nalog ako je dan usmeni, odnosno ponovno davanje pisanog naloga. Državni odvjetnik dužan je dati pisani nalog ili pisani nalog ponoviti s obrazloženjem. U protivnom nalog se smatra povučenim.

(2) Ako zamjenik državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu ili državni odvjetnik nižega državnog odvjetništva smatra nalog protuzakonitim, neutemeljenim za postupanje u predmetu ili neprikladnim za postizanje očekivanih pravnih učinaka, državni odvjetnik može, na pisani i obrazloženi zahtjev zamjenika državnog odvjetnika ili državnog odvjetnika nižega državnog odvjetništva osloboditi od daljnjega postupanja u predmetu ako ne postoji opasnost od odgode te predmet dati na rješavanje drugom zamjeniku državnog odvjetnika ili drugom nižem državnom odvjetniku.

(3) Zamjenik državnog odvjetnika ili niži državni odvjetnik ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje iz stavka 1. ovoga članka i za zahtjev podnesen sukladno stavku 2. ovoga članka.

(4) Podatke i obavijesti o nalogima i odlukama iz članka 26. ovoga Zakona, namijenjenim postizanju određene sudske odluke, smije prije donošenja te odluke priopćiti javnosti samo državni odvjetnik sukladno članku 130. ovoga Zakona. Nakon sudske odluke zamjenik državnog odvjetnika ili državni odvjetnik nižega državnog odvjetništva, koji je postavio zahtjev u smislu stavka 2. ovoga članka, nije vezan obvezom čuvanja službene tajne iz članka 74. i 128. ovoga Zakona.

Članak 28.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske u obavljanju prava nadzora nad radom državnih odvjetništava dužno je poduzimati odgovarajuće mjere, a posebno obaviti neposredan uvid u cjelokupni rad i poslovanje svakoga županijskoga državnog odvjetništva.

(2) Županijska državna odvjetništva dužna su jednom u dvije godine obaviti pregled cjelokupnog rada područnih državnih odvjetništava.

(3) Više državno odvjetništvo stavit će nižem državnom odvjetništvu primjedbe na nedostatke koje je uočilo prigodom odlučivanja o pravnom lijeku ili na drugi način.

IV. UNUTARNJE USTROJSTVO DRŽAVNIH ODVJETNIŠTAVA

1. POSLOVI DRŽAVNOODVJETNIČKE UPRAVE

Članak 29.

Poslovi državnoodvjetničke uprave obuhvaćaju osiguranje uvjeta za pravilan rad i poslovanje državnog odvjetništva, a posebice: ustrojstvo unutarnjeg poslovanja u državnom odvjetništvu, skrb o urednom i pravodobnom obavljanju poslova u državnom odvjetništvu, poslove u svezi s predstavkama i pritužbama na rad državnog odvjetništva, stručne poslove u svezi s ostvarivanjem dužnosti i prava službenika i namještenika u državnom odvjetništvu, skrb o stručnom usavršavanju državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika, savjetnika, vježbenika i drugih službenika i namještenika u državnom odvjetništvu, vođenje statistike, financijsko i materijalno poslovanje državnog odvjetništva te druge poslove propisane zakonom i pravilnikom o unutarnjem poslovanju državnih odvjetništava (u daljnjem tekstu: pravilnik o unutarnjem poslovanju).

Članak 30.

(1) Državni odvjetnik obavlja poslove državnoodvjetničke uprave sukladno zakonu i pravilniku u unutarnjem poslovanju.

(2) Državnog odvjetnika u slučaju njegove spriječenosti ili odsutnosti u obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave, i drugih poslova koje povjeri, zamjenjuje zamjenik državnog odvjetnika određen godišnjim rasporedom poslova.

(3) U slučaju odsutnosti ili spriječenosti državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem nema zamjenika državnog odvjetnika kao i kad državni odvjetnik nije imenovan, državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva može odrediti zamjenika državnog odvjetnika iz toga državnog odvjetništva ili državnog odvjetnika,

odnosno zamjenika državnog odvjetnika područnoga državnog odvjetništva, da privremeno ali najdulje šest mjeseci u jednoj godini obavlja poslove državnog odvjetnika, odnosno zamjenika državnog odvjetnika.

(4) U slučaju odsutnosti ili spriječenosti Glavnoga državnog odvjetnika, kao i kad Glavni državni odvjetnik nije imenovan privremeno njegove poslove obavlja zamjenik određen godišnjim rasporedom poslova.

(5) Glavnom državnom odvjetniku u poslovima državnoodvjetničke uprave pomažu zamjenici - voditelji odjela i tajnik državnog odvjetništva, a u drugim državnim odvjetništvima državnom odvjetniku pomažu zamjenici - voditelji odjela, tajnik državnog odvjetništva ili službenik kojeg odredi državni odvjetnik.

2. ODJELI I ODSJECI

Članak 31.

(1) U državnim odvjetništvima mogu se aktom o unutarnjem ustrojstvu ustanoviti kazneni odjel za kaznene predmete i građansko-upravni odjel za građanske i upravne predmete.

(2) Unutar odjela mogu se osnovati odsjeci kao stručna tijela od najmanje tri zamjenika državnog odvjetnika specijalizirana za određenu vrstu predmeta.

(3) Raspored zamjenika državnog odvjetnika u odjele i odsjeke, kao i njihovi voditelji odredit će se godišnjim rasporedom poslova.

Članak 32.

Na sjednicama državnoodvjetničkih odjela razmatraju se pitanja od interesa za rad odjela, a posebice praćenje rada, raspravljanje o spornim pravnim pitanjima, ujednačavanje postupanja, i druga pitanja predviđena pravilnikom o unutarnjem poslovanju.

3. IZVJEŠĆA

a) Posebna izvješća

Članak 33.

(1) O predmetima od posebnoga državnog interesa ili u kojima se pojavljuju složena činjenična i pravna pitanja, niže državno odvjetništvo dužno je izvjestiti više državno odvjetništvo o već poduzetim radnjama, kao i o svojim daljnjim namjerama.

(2) Glavni državni odvjetnik dužan je izvjestiti ministra nadležnog za poslove pravosuđa o predmetima općeg značaja, kao i o kaznenim prijavama protiv sudaca Ustavnog suda, zastupnika u Hrvatskom saboru, članova Vlade Republike Hrvatske, sudaca i državnih odvjetnika.

(3) Glavni državni odvjetnik dužan je na zahtjev ministra nadležnog za poslove pravosuđa podnijeti izvješće o pojedinim vrstama kaznenih postupaka. Na zahtjev ministra nadležnog za poslove pravosuđa u pojedinim slučajevima podnijet će i posebno izvješće.

(4) Vrijeme i način podnošenja posebnih izvješća uređuje se pravilnikom o unutarnjem poslovanju. Dužnost podnošenja izvješća o namjeranim radnjama ne sprječava radnju, koja se mora odmah poduzeti zbog opasnosti od zastare, odgode ili proteka roka.

b) Mjesečna i godišnja izvješća

Članak 34.

(1) Državna odvjetništva podnose višem državnom odvjetništvu izvješća svaki mjesec. Izvješće sadrži podatke o završenim postupcima, o postupcima koji su u tijeku te radnjama koje su poduzeli ili će ih poduzeti. Više državno odvjetništvo može tražiti da se izvješća izrade posebno po vrstama predmeta.

(2) Godišnje izvješće sadrži pregled primljenih, riješenih i neriješenih predmeta, pregled podnijetih optužnih akata i pregled pravnih lijekova koji su podneseni i s kakvim uspjehom.

(3) Glavni državni odvjetnik dužan je svake godine dostaviti ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa izvješće o primljenim, riješenim i neriješenim predmetima s obrazloženjem, te o pokrenutim postupcima zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela dužnosnika i stegovnim postupcima prema službenicima i namještenicima u državnim odvjetništvima.

(4) U godišnjem izvješću može se upozoriti na stanje i djelovanje pravnog sustava, nedostatke u zakonodavstvu, unutarnjem poslovanju državnog odvjetništva ili sudova te prema potrebi dostaviti i odgovarajuće prijedloge za izmjene.

V. KOLEGIJ DRŽAVNOG ODVJETNIŠTVA

Članak 35.

- (1) Kolegij državnog odvjetništva sačinjavaju državni odvjetnik i svi zamjenici državnog odvjetnika u tom državnom odvjetništvu.
- (2) Kad državno odvjetništvo nema zamjenika ili ima manje od tri zamjenika tada o pitanjima iz članka 36. ovoga Zakona odlučuje kolegij višega državnog odvjetništva u kojem ravnopravno sudjeluju i glasuju državni odvjetnik i zamjenici nižega državnog odvjetništva.

Članak 36.

Kolegij državnog odvjetništva:

- daje mišljenje o obnašanju državnoodvjetničke dužnosti povodom prigovora u postupku ocjenjivanja,
- daje mišljenje o kandidatima za zamjenike državnog odvjetnika u svom ili neposredno nižem državnom odvjetništvu,
- daje mišljenje o kandidatima za državne odvjetnike u neposredno nižem državnom odvjetništvu,
- daje mišljenje o godišnjem rasporedu poslova,
- obavlja i druge poslove određene ovim Zakonom.

Članak 37.

- (1) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske sačinjavaju Glavni državni odvjetnik i svi zamjenici toga državnog odvjetništva.
- (2) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske odlučuje o izuzeću Glavnoga državnog odvjetnika.
- (3) Uz poslove navedene u članku 36. ovoga Zakona i stavku 2. ovoga članka Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske:
 - daje mišljenje o nacrtima zakona ili drugog propisa važnog za rad državnog odvjetništva ili obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,
 - utvrđuje opće upute državnim odvjetništvima,
 - razmatra izvješća koja se upućuju Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske,
 - obavlja i druge poslove prema pravilniku o unutarnjem poslovanju.

Članak 38.

- (1) Glavni državni odvjetnik može sazvati i prošireni kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Prošireni kolegij sačinjavaju svi zamjenici Glavnoga državnog odvjetnika te županijski državni odvjetnici.
- (2) Na proširenom kolegiju razmatraju se nacrti zakona ili drugog propisa kad se njima utvrđuje ovlast državnog odvjetništva ili uređuje drugo pitanje važno za rad državnog odvjetništva ili obavljanje državnoodvjetničke dužnosti.

Članak 39.

- (1) Sjednicu kolegija saziva Glavni državni odvjetnik, odnosno državni odvjetnik ili zamjenik koji ga zamjenjuje.
- (2) Glavni državni odvjetnik, odnosno državni odvjetnici sudjeluju bez prava glasa u radu kolegija kod davanja mišljenja o obnašanju državnoodvjetničke dužnosti, davanja mišljenja o kandidatima za zamjenike državnih odvjetnika i davanja mišljenja o kandidatima za nižega državnog odvjetnika.
- (3) Kad daje mišljenje o pitanjima iz stavka 2. ovoga članka kolegij odlučuje na sjednici većinom glasova svih članova kolegija koji imaju pravo glasa.
- (4) O radu kolegija vodi se zapisnik.

VI. PRAVOSUDNA UPRAVA

Članak 40.

- (1) Poslove pravosudne uprave obavlja ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.
- (2) Za obavljanje poslova pravosudne uprave ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa obraća se Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, koje zahtjeve upućuje odgovarajućim državnim odvjetništvima.
- (3) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa u obavljanju poslova pravosudne uprave može poništiti ili ukinuti nezakonit akt donesen u obavljanju poslova uprave ili samo donijeti akt, koji u obavljanju poslova uprave nije donesen ili nije pravodobno donesen.

Članak 41.

U pravosudnu upravu spadaju poslovi koji služe izvršavanju ovlasti državnih odvjetništava a posebno izrada zakona i drugih propisa za ustanovljavanje, djelokrug i ustrojstvo državnog odvjetništva, skrb za školovanje i stručno usavršavanje državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika i drugih službenika i namještenika, osiguranje materijalnih, financijskih, prostornih i drugih uvjeta za rad državnih odvjetništava, prikupljanje statističkih i drugih podataka o djelovanju državnih odvjetništava, ispitivanje predstavki i pritužbi građana na rad državnih odvjetništava koje se odnose na odugovlačenje u davanju ocjene o osnovanosti podnesene kaznene prijave ili na ponašanje državnog odvjetnika, zamjenika državnog odvjetnika ili drugog djelatnika državnog odvjetništva prema stranci u tijeku postupka ili obavljanja drugih službenih radnji, nadzor nad financijskim i materijalnim poslovanjem državnih odvjetništava, nadzor nad redovitim obavljanjem poslova u državnom odvjetništvu, kao i druge upravne zadaće i poslove određene zakonom.

Članak 42.

- (1) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa vodi evidenciju državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika i državnoodvjetničkih vježbenika i drugih djelatnika u državnim odvjetništvima.
- (2) Evidencija državnoodvjetničkih vježbenika i drugih djelatnika sadrži podatke o imenu i prezimenu, rođenju, nacionalnosti, prebivalištu, završenoj školi, stručnom nazivu, znanju stranih jezika, kao i druge podatke određene zakonom.
- (3) Podatke iz stavka 2. ovoga članka ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa dostavljaju državna odvjetništva na način što ga propiše ministar nadležan za poslove pravosuđa.
- (4) Podaci upisani u evidenciju službena su tajna i mogu se koristiti samo za potrebe provođenja ovoga Zakona, kao i zakona kojim se uređuju prava, dužnosti i odgovornosti državnog odvjetnika, zamjenika državnog odvjetnika i drugih djelatnika u državnom odvjetništvu.

Članak 43.

- (1) Evidencija državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika sadrži sljedeće podatke:
 1. osobne podatke,
 2. podatke o imenovanju i razrješenju,
 3. podatke o uspjehu u tijeku studija,
 4. podatke o vježbeničkoj praksi,
 5. podatke o objavljenim stručnim ili znanstvenim radovima,
 6. ocjenu obnašanja državnoodvjetničke dužnosti,
 7. podatke o napredovanju,
 8. stegovne kazne.
- (2) Osobni podaci sadrže sljedeće podatke: ime, prezime, ime oca, dan, mjesec i godinu rođenja, nacionalnost, podatke o prebivalištu, završenom pravnom fakultetu, položenom pravosudnom ispitu, posebnim zanimanjima, imovinskom stanju, članovima obiteljskog domaćinstva (bračni drug, djeca i roditelji).
- (3) Podaci iz evidencije službena su tajna.
- (4) Tijela koja imaju podatke o kojima se vodi evidencija iz stavka 1. ovoga članka dužna su ih dostaviti ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

Članak 44.

Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može tražiti od državnih odvjetništava izvješća i podatke iz poslova pravosudne uprave, koji su mu potrebni za obavljanje poslova iz svog djelokruga za provedbu zadaća iz ovoga Zakona, te u tom dijelu obavljati i izravan uvid u rad državnih odvjetništava kao i tražiti izvješća o razlozima nepostupanja u pojedinim predmetima.

Članak 45.

- (1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donosi pravilnik o unutarnjem poslovanju državnih odvjetništava na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika.
- (2) Pravilnikom o unutarnjem poslovanju propisuju se pravila o unutarnjem ustroju, uredskom poslovanju, vođenju upisnika i pomoćnih knjiga, o vođenju evidencija, obrascima za rad, pravila o priopćenjima za javnost, provedbena pravila o vođenju postupka i dostavljanju odluka na jeziku i pismu etničke i nacionalne zajednice ili manjine, pravila o nadzoru materijalnog i financijskog poslovanja i redovitog obavljanja poslova u državnim odvjetništvima, rasporedu radnog vremena u toku radnog dana ili tjedna, pravila o vođenju statistika, standardi poslovnog prostora i opreme i druga pitanja od značaja za unutarnje poslovanje državnih odvjetništava.
- (3) Pravilnikom o unutarnjem poslovanju propisuje se i način obavljanja zajedničkih poslova za više državnih odvjetništava, kao i s drugim tijelima ako imaju sjedište u istoj zgradi.

Članak 46.

Glavnom državnom odvjetniku, državnim odvjetnicima, zamjenicima državnih odvjetnika, savjetnicima i stručnim suradnicima izdaje se službena iskaznica. Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom propisuje obrazac i postupak izdavanja službene iskaznice.

VII. DRŽAVNI ODVJETNICI I NJIHOVI ZAMJENICI

1. IMENOVANJE I RAZRJEŠENJE DRŽAVNIH ODVJETNIKA

a) Imenovanje državnih odvjetnika

Članak 47.

Za Glavnoga državnoga odvjetnika može se imenovati osoba koja ispunjava opće i posebne uvjete za imenovanje za zamjenika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Članak 48.

(1) Glavnoga državnog odvjetnika imenuje na vrijeme od četiri godine Hrvatski sabor, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, uz prethodno mišljenje Odbora za pravosuđe Hrvatskoga sabora i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.

(2) Ako Glavni državni odvjetnik ne bude ponovno imenovan na istu dužnost ili je razriješen na vlastiti zahtjev, nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Članak 49.

(1) Županijskoga državnog odvjetnika uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za poslove pravosuđa, te mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske imenuje Glavni državni odvjetnik na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost. Županijski državni odvjetnik imenuje se iz redova državnih odvjetnika i zamjenika županijskog odvjetništva ili višeg odvjetništva, koji su najmanje pet godina obavljali državnoodvjetničku dužnost.

(2) Općinskoga državnog odvjetnika uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za poslove pravosuđa, te mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika imenuje Glavni državni odvjetnik iz redova državnih odvjetnika i zamjenika toga državnog odvjetništva ili drugoga državnog odvjetništva na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.

(3) Ako općinski ili županijski državni odvjetnik ne bude ponovo imenovan, po isteku mandata nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u istom državnom odvjetništvu ili se, ako je to za njega povoljnije, vraća na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je prije imenovanja obnašao državnoodvjetničku dužnost.

(4) Vrijeme na koje je imenovan državni odvjetnik počinje teći danom stupanja na dužnost.

Članak 50.

(1) Postupak za imenovanje Glavnoga državnog odvjetnika pokreće Vlada Republike Hrvatske najkasnije 3 mjeseca prije isteka mandata Glavnoga državnog odvjetnika, odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti Glavnoga državnog odvjetnika iz drugih zakonom određenih razloga.

(2) Postupak za imenovanje županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika pokreće Glavni državni odvjetnik najkasnije 3 mjeseca prije isteka mandata državnog odvjetnika, odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti državnog odvjetnika iz drugih zakonom određenih razloga.

Članak 51.

(1) Slobodno mjesto županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika objavljuje Državno odvjetništvo Republike Hrvatske. Oglas o slobodnim mjestima objavljuje se u «Narodnim novinama», a po potrebi i na drugi način, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta propisanih za imenovanje državnog odvjetnika kao i podatke o svom radu.

(2) Glavni državni odvjetnik dužan je 90 dana prije isteka roka iz članka 49. stavak 1. i 2. ovoga Zakona pokrenuti postupak ponovnog imenovanja državnog odvjetnika. Odluku o objavi oglasa o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka, kao i odluku o poništenju objavljenog oglasa, donosi Glavni državni odvjetnik.

Članak 52.

(1) Nakon proteka roka iz članka 51. stavka 1. ovoga Zakona Glavni državni odvjetnik zatražit će za kandidate mišljenje od ministra nadležnog za poslove pravosuđa. Za kandidata za županijskoga državnog odvjetnika

zatražit će mišljenje i od Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, a za kandidata za općinskoga državnog odvjetnika od kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika. Uz poziv na davanje mišljenja, Glavni državni odvjetnik će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, ocjenu obnašanja dužnosti, te druge podatke o kandidatima kojima Državno odvjetništvo Republike Hrvatske raspolaže po službenoj dužnosti.

(2) Ministar nadležan za poslove pravosuđa dat će mišljenje o kandidatima za županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika u roku od 30 dana.

(3) Mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o kandidatima za županijskoga državnog odvjetnika, a o kandidatima za općinskoga državnog odvjetnika mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika daje se u roku od 15 dana.

(4) Kod davanja mišljenja cijenit će se na odgovarajući način i kriterije iz članka 65. ovoga Zakona, te posebno sposobnost obavljanja poslova državnoodvjetničke i pravosudne uprave.

(5) Glavni državni odvjetnik dužan je donijeti odluku u roku od 15 dana nakon proteka roka iz stavka 2. ovoga članka.

(6) Ako se na oglas ne javi niti jedan kandidat ili Glavni državni odvjetnik između kandidata koji su se javili na oglas ne imenuje državnog odvjetnika postupak se ponavlja.

Članak 53.

(1) Odluka Glavnoga državnog odvjetnika s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od objavljivanja imenovanja.

(2) Državni odvjetnik je dužan stupiti na dužnost u roku kojeg odredi Glavni državni odvjetnik, a koji ne može biti duži od 6 mjeseci.

(3) Ako državni odvjetnik ne stupi na dužnost u roku iz stavka 2. ovoga članka smatrat će se da nije ni imenovan.

b) Prestanak dužnosti državnih odvjetnika

Članak 54.

(1) Državnom odvjetniku prestaje dužnost:

1. smrću,
2. kada navršši 70 godina života,
3. razrješenjem.

(2) Odluku o prestanku dužnosti Glavnoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 3. ovoga članka donosi Hrvatski sabor, a po stavku 1. točki 2. ovoga članka ministar nadležan za poslove pravosuđa. Odluku o prestanku dužnosti županijskog i općinskoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 2. i 3. ovoga članka donosi Glavni državni odvjetnik.

Članak 55.

Glavni državni odvjetnik, županijski i općinski državni odvjetnik bit će razriješen ako:

1. nezakonito, nepravodobno ili nedovoljno stručno obavlja svoju dužnost,
2. državno odvjetništvo koje zastupa i kojim upravlja ne ostvaruje zadovoljavajuće rezultate,
3. poslove državnoodvjetničke i pravosudne uprave ne obavlja u skladu s propisima ili ih ne obavlja pravodobno,
4. nije podnosio zahtjeve za pokretanje stegovnog postupka u zakonom predviđenim slučajevima,
5. počinio djelo koje odgovara stegovnom djelu iz članka 84. ovoga Zakona,
6. postoji osnova za razrješenje iz članka 69. stavka 1. točke 1. do 4. ovoga Zakona.

Članak 56.

(1) Prijedlog za razrješenje Glavnoga državnog odvjetnika može podnijeti Vlada Republike Hrvatske. U prijedlogu se mora navesti osnova i razlozi za razrješenje.

(2) O prijedlogu iz stavka 1. ovoga članka, uz prethodno mišljenje Odbora za pravosuđe Hrvatskoga sabora odlučuje Hrvatski sabor.

Članak 57.

(1) Kada na temelju pisanog izvješća o obavljenom pregledu cjelokupnog rada županijskog ili općinskoga državnog odvjetništva (članak 28.), odnosno na drugi način, a nakon pribavljenog mišljenja Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske Glavni državni odvjetnik utvrdi da postoji osnova za razrješenje iz članka 55. točke 1. do 5. ovoga Zakona, razriješit će županijskog ili općinskoga državnog odvjetnika. Prethodno se državnom odvjetniku mora omogućiti da se izjasni o svim odlučnim činjenicama. Razriješeni državni odvjetnik nastavlja s radom kao zamjenik državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je imenovan za zamjenika državnog odvjetnika.

(2) Kada Glavni državni odvjetnik smatra da razriješenoga državnog odvjetnika, koji je nastavio raditi kao zamjenik državnog odvjetnika treba razriješiti zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela (članak 85. stavak 2.), podnijet će zahtjev za pokretanje stegovnog postupka, kao i po potrebi donijeti odluku o njegovom udaljenju od dužnosti (članak 116.).

Članak 58.

(1) Odluka Glavnoga državnog odvjetnika o razriješenju županijskog ili općinskoga državnog odvjetnika donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.

(2) U slučaju razriješenja državnog odvjetnika zbog trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje državnoodvjetničke dužnosti primjenjuje se odredba članka 117. stavak 3. ovoga Zakona.

Članak 59.

Ako županijski, odnosno općinski državni odvjetnik prestane obnašati svoju dužnost prije isteka mandata iz bilo kojega razloga, Glavni državni odvjetnik ovlastit će zamjenika državnog odvjetnika istog ili drugoga državnog odvjetništva da obavlja poslove državnog odvjetnika, do imenovanja novoga državnog odvjetnika.

2. IMENOVANJE I RAZRJEŠENJE ZAMJENIKA DRŽAVNIH ODVJETNIKA

a) Imenovanje zamjenika državnih odvjetnika

Članak 60.

(1) Broj zamjenika državnog odvjetnika u pojedinom državnom odvjetništvu određuje ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika sukladno okvirnim mjerilima za rad državnih odvjetništva.

(2) Okvirna mjerila propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika.

Članak 61.

(1) Prilikom prvog stupanja na državnoodvjetničku dužnost zamjenici državnog odvjetnika će se imenovati na vrijeme od pet godina.

(2) Nakon ponovnog imenovanja zamjenik državnog odvjetnika obavlja svoju dužnost stalno.

Članak 62.

(1) Zamjenici državnih odvjetnika imenuju se na način, pod uvjetima i po postupku u kojem se osigurava njihova stručnost, samostalnost i dostojnost za obnašanje državnoodvjetničke dužnosti.

(2) Za zamjenika državnog odvjetnika može se imenovati hrvatski državljanin, koji ima završen pravni fakultet i položen pravosudni ispit.

Članak 63.

(1) Za zamjenika državnog odvjetnika u općinskom državnom odvjetništvu može se imenovati osoba koja je nakon položenoga pravosudnog ispita radila kao savjetnik u državnom odvjetništvu ili drugom pravosudnom tijelu najmanje dvije godine, ili je isto toliko vremena bila odvjetnik, javni bilježnik, odnosno javnobilježnički prisjednik ili nastavnik pravnih predmeta na pravnom fakultetu, ili osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje četiri godine.

(2) Za zamjenika državnog odvjetnika u županijskom državnom odvjetništvu može se imenovati osoba koja je kao dužnosnik u pravosudnim tijelima obnašala pravosudnu dužnost najmanje osam godina, ili je isto toliko vremena bila odvjetnik, javni bilježnik, odnosno javnobilježnički prisjednik ili nastavnik pravnih predmeta na pravnom fakultetu najmanje deset godina, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje dvanaest godina.

(3) Za zamjenika državnog odvjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može se imenovati osoba koja je kao dužnosnik u pravosudnim tijelima obnašala pravosudnu dužnost najmanje petnaest godina, ili je isto toliko vremena bila odvjetnik ili javni bilježnik. Za zamjenika državnog odvjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može se imenovati i sveučilišni profesor ili docent pravnih znanosti koji ima najmanje petnaest godina radnog iskustva.

Članak 64.

- (1) Za imenovanje u više državno odvjetništvo zamjenik državnog odvjetnika mora osim uvjeta iz članka 62. i 63. ovoga Zakona, ispunjavati uvjete za napredovanje koji se utvrđuju ocjenom obnašanja državnoodvjetničke dužnosti iz članka 67. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona.
- (2) Prilikom imenovanja prednost imaju kandidati koji su dva ili više puta uzastopno dobili ocjenu iz članka 67. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona.

b) Ocjena obnašanja dužnosti

Članak 65.

Zamjenik državnog odvjetnika u obnašanju dužnosti ocjenjuje se prema sljedećim mjerilima:

1. poštovanje rokova u tijeku postupka, kvaliteta rada, korištenje pravnih lijekova i postizanje zadovoljavajućih rezultata u radu,
2. iskazana marljivost u rješavanju dodijeljenih mu predmeta u skladu s okvirnim mjerilima,
3. stručno znanje,
4. sposobnost usmenog i pismenog izražavanja,
5. sposobnost uspostavljanja kulturnog i pristojnog odnosa sa strankama,
6. odnos prema drugim dužnosnicima, službenicima i namještenicima u državnom odvjetništvu i ponašanje izvan službe, ako takvo ponašanje može imati utjecaj na obnašanje državnoodvjetničke dužnosti,
7. sposobnost obavljanja poslova uprave ako je raspoređen na takvu dužnost,
8. posebne odlike, objavljeni znanstveni i stručni radovi, aktivno sudjelovanje i uspjeh u programima stručnog usavršavanja i drugim relevantnim znanstvenim i stručnim skupovima, sudjelovanje u praktičnoj nastavi pravnih predmeta i slično.

Članak 66.

Ocjenu obnašanja državnoodvjetničke dužnosti daje državni odvjetnik za zamjenika toga državnog odvjetništva.

Članak 67.

- (1) Zamjenik državnog odvjetnika izabran prvi put na državnoodvjetničku dužnost ocjenjuje se svake godine. Ostali zamjenici ocjenjuju se svake tri godine.
- (2) Ocjena obnašanja može biti da zamjenik državnog odvjetnika:
 1. nezadovoljavajuće obnaša državnoodvjetničku dužnost,
 2. dužnost obavlja savjesno i uredno,
 3. posebno se zalaže, ostvaruje natprosječne rezultate i ispunjava uvjete za napredovanje.
- (3) Ocjena se dostavlja zamjeniku državnog odvjetnika na kojeg se odnosi i njen sadržaj predstavlja službenu tajnu.
- (4) Zamjenik državnog odvjetnika koji se ne složi s ocjenom, ima pravo u roku od osam dana od dostave ocjene podnijeti prigovor državnom odvjetniku, koji može izraditi novu ocjenu.
- (5) Glavni državni odvjetnik, odnosno državni odvjetnik će prije rješavanja prigovora zamjenika državnog odvjetnika zatražiti mišljenje kolegija.
- (6) Glavni državni odvjetnik, odnosno državni odvjetnik po prigovoru zamjenika državnog odvjetnika razmatrat će ponovno izrađenu ocjenu i ako utvrdi da je prigovor osnovan može ju izmijeniti u cijelosti ili djelomično.

c) Prestanak dužnosti zamjenika državnih odvjetnika

Članak 68.

- (1) Dužnost zamjeniku državnog odvjetnika prestaje:
 1. smrću,
 2. kada navrši 70 godina života,
 3. razrješenjem.
- (2) Rješenje o prestanku dužnosti zamjenika državnog odvjetnika iz stavka 1. točke 2. i 3. ovoga članka donosi Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 69.

- (1) Zamjenik državnog odvjetnika razriješit će se dužnosti:
 1. na njegov vlastiti zahtjev,
 2. zbog trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje dužnosti,
 3. zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,

4. ako dvaput uzastopce bude ocijenjen da nezadovoljavajuće obavlja državnoodvjetničku dužnost (članak 67. stavak 2. točka 1.),

5. izricanjem odluke o stegovnoj kazni razrješenja.

(2) O razrješenju zamjenika državnog odvjetnika odlučuje Državnoodvjetničko vijeće na temelju zahtjeva ovlaštenoga državnog odvjetnika a nakon postupka provedenog sukladno ovom Zakonu. Kada dolazi do razrješenja na temelju izrečene odluke o stegovnoj kazni razrješenja, ne provodi se poseban postupak, već razrješenje nastupa samim izricanjem odluke.

3. DUŽNOSTI I PRAVA DRŽAVNIH ODVJETNIKA I NJIHOVIH ZAMJENIKA

Članak 70.

Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika obnaša državnoodvjetničku dužnost u državnom odvjetništvu u koje je imenovan.

Članak 71.

(1) Poslovi u državnom odvjetništvu raspoređuju se na početku svake kalendarske godine prema vrstama predmeta vodeći računa o razmjernom opterećenju.

(2) Prije utvrđivanja rasporeda poslova državni odvjetnik pribavit će mišljenje kolegija državnog odvjetništva.

(3) Godišnji se raspored poslova prije nego se počne primjenjivati dostavlja višem državnom odvjetništvu, koje zbog opravdanih razloga, može naložiti da se raspored izmijeni.

(4) Godišnji se raspored poslova može mijenjati ako to posebne okolnosti opravdavaju.

(5) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka ministar nadležan za poslove pravosuđa može uz prethodno pribavljeno mišljenje Glavnoga državnog odvjetnika tražiti da se pojedinoj vrsti predmeta dade prvenstvo u rješavanju. U tom slučaju državni odvjetnik mora odmah rasporediti takve predmete odgovarajućem zamjeniku sukladno stavku 1. ovoga članka.

Članak 72.

Predmet dodijeljen na rad zamjeniku državnog odvjetnika, na način propisan u članku 71. ovoga Zakona, može se oduzeti kada u tom predmetu zamjenik državnog odvjetnika može biti izuzet, kad ne može pravodobno poduzimati radnje u postupku zbog dulje spriječenosti ili kad to zahtijevaju posebni razlozi.

Članak 73.

Državni se odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika mora ponašati tako da ne umanjí svoj ugled ili ugled državnog odvjetništva te ne dovede u pitanje svoju savjesnost ili samostalnost državnog odvjetništva.

Članak 74.

Državni je odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika dužan zadržati za sebe sve što je doznao o strankama i njihovim pravima, obvezama i pravnim interesima u okviru obnašanja dužnosti, ako to ne predstavlja kažnjivo djelo te čuvati tajnost svih podataka nedostupnih javnosti.

Članak 75.

Glavni državni odvjetnik, državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika ne smiju pripadati nijednoj političkoj stranci niti sudjelovati u njenim aktivnostima.

Članak 76.

(1) Državni se odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne smije koristiti svojim službenim položajem ili ugledom državnog odvjetništva za ostvarivanje svojih prava pred državnim tijelima i tijelima lokalne samouprave i područne (regionalne) samouprave.

(2) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne smije obnašati sudačku dužnost, obavljati odvjetničku ili javnobilježničku službu, niti poslove člana upravnog ili nadzornog odbora trgovačkog društva ili druge pravne osobe koja ostvaruje dobit.

(3) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne smije obavljati niti drugu službu ili posao, koji bi mogli utjecati na njegovu samostalnost i objektivnost ili bi se umanjio njegov društveni ugled ili je inače nespojiv s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti.

Članak 77.

Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika može pisati stručne ili znanstvene radove, sudjelovati u radu stručnih ili znanstvenih skupova, pisati nacрте propisa ili sudjelovati u drugim sličnim aktivnostima.

Članak 78.

- (1) Državni odvjetnik je dužan prethodno u pisanom obliku izvijestiti neposredno višega državnog odvjetnika, a zamjenik državnog odvjetnika državnog odvjetnika o svakom poslu kojeg obavlja osim poslova iz članka 77. ovoga Zakona.
- (2) O nespojivosti službe ili posla s državnoodvjetničkom dužnosti za zamjenika državnog odvjetnika odlučuje državni odvjetnik, za državnog odvjetnika državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva, a za Glavnoga državnog odvjetnika – Vlada Republike Hrvatske.

Članak 79.

Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika imaju pravo na:

- plaću koja je utvrđena za državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u koje je imenovan,
- naknadu umjesto plaće kad nije u mogućnosti obnašati dužnost,
- mirovinsko, invalidsko, zdravstveno osiguranje i prava koja iz toga proizlaze po općim propisima,
- odmore i dopuste koje imaju službenici i namještenici u državnom odvjetništvu i godišnji odmor u trajanju od 30 radnih dana,
- pravo na materijalne troškove pod uvjetima utvrđenim zakonom i drugim propisima,
- naknadu za odvojeni život od obitelji, kao i naknadu troškova putovanja u mjesto stanovanja obitelji u vrijeme tjednog odmora ili državnih blagdana,
- naknadu za službena putovanja i putne troškove u svezi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti,
- stručno usavršavanje i specijalizaciju u okviru sredstava osiguranih za tu namjenu.

Članak 80.

- (1) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika općinskog ili županijskoga državnog odvjetništva može se privremeno, ali najdulje šest mjeseci, uputiti na rad u drugo državno odvjetništvo istog ili nižeg stupnja.
- (2) Državni se odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika može uz svoj pristanak uputiti na rad u drugo državno odvjetništvo istog stupnja i na dulje vrijeme ili trajno premjestiti.
- (3) Rješenje o privremenom upućivanju na rad u drugo državno odvjetništvo donosi Glavni državni odvjetnik ili državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva, a za trajni premještaj Državnoodvjetničko vijeće.
- (4) O privremenom rasporedu državnih odvjetnika ili zamjenika državnih odvjetnika suglasnost daje i Glavni državni odvjetnik.
- (5) Protiv rješenja o upućivanju na rad u drugo državno odvjetništvo državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima pravo prigovora Glavnom državnom odvjetniku u roku od osam dana od dostave rješenja. Odluka Glavnoga državnog odvjetnika po prigovoru konačna je.
- (6) U slučaju ukidanja ili preustroja državnog odvjetništva Glavni državni odvjetnik premjestit će državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državno odvjetništvo istog stupnja.

Članak 81.

- (1) Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika bude imenovan za ministra, zamjenika ili za drugoga dužnosnika u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, državnoodvjetnička dužnost mu miruje dok obnaša dužnost na koju je imenovan u izvršnoj vlasti.
- (2) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika uz svoj pristanak, može biti raspoređen i na druge poslove u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, ali ne dulje od dvije godine, za koje vrijeme mu državnoodvjetnička dužnost miruje.
- (3) U slučaju iz stavka 1. i 2. ovoga članka državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija.
- (4) Odluku o rasporedu državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika prema stavku 2. ovoga članka donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa uz suglasnost Glavnoga državnog odvjetnika.

Članak 82.

Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika bude imenovan za voditelja ili raspoređen za zamjenika posebnoga ustrojstvenog oblika iz članka 12. ovoga Zakona, državnoodvjetnička dužnost u državnom odvjetništvu u kojem je radio prije prelaska mu miruje dok obavlja tu dužnost.

Članak 83.

- (1) Republika Hrvatska odgovara za štetu koju u obnašanju dužnosti nanese državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika građaninu ili pravnoj osobi nepravilnim ili nezakonitim radom.

(2) Republika Hrvatska može od državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika zatražiti naknadu isplaćene svote samo kad je štetu učinio namjerno ili iz krajnje nepažnje.

(3) Zahtjev za naknadu štete iz stavka 2. ovoga članka zastarijeva za šest mjeseci od dana isplaćene naknade oštećeniku.

4. STEGOVNA ODGOVORNOST ZAMJENIKA DRŽAVNIH ODVJETNIKA

Članak 84.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. zloraba položaja ili prekoračenja službene ovlasti,
2. neopravdano neobavljanje ili neuredno obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,
3. obavljanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih s državnoodvjetničkom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu državnog odvjetništva koji znatno utječu na djelovanje državnog odvjetništva,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu državnom odvjetništvu ili državnoodvjetničkoj dužnosti na drugi način,
7. postupanje protivno članku 75. ovoga Zakona.

(3) Smatrat će se da zamjenik državnog odvjetnika neuredno obavlja državnoodvjetničku dužnost osobito:

- ako bez opravdanog razloga ne izrađuje državnoodvjetničke odluke i pismena u zakonskom roku,
- ako je državni odvjetnik ocijenio njegov rad negativnom ocjenom (članak 67. stavak 2 točka 1.),
- ako je, bez opravdanog razloga, broj odluka koje je donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka u Republici Hrvatskoj.

Članak 85.

(1) Za počinjena stegovna djela mogu se izreći sljedeće stegovne kazne:

1. ukor,
2. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu kroz najdulje šest mjeseci,
3. zastoј u promaknuću do tri godine,
4. razrješenje od dužnosti.

(2) Kazna iz točke 4. stavka 1. ovoga članka može se izreći samo za stegovno djelo iz članka 84. ovoga Zakona ako je počinjeno pod naročito otegotnim okolnostima.

(3) Kod izricanja kazne za stegovno djelo uzima se u obzir osobito: težina povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti, okolnosti pod kojima je stegovno djelo učinjeno, raniji rad i ponašanje zamjenika državnog odvjetnika i druge okolnosti koje utječu na izricanje kazne.

(4) Pri odlučivanju o odgovornosti i kazni za stegovno djelo na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o kaznenom postupku.

(5) O izrečenoj se kazni u roku od 24 sata obavještava državno odvjetništvo u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja državnoodvjetničku dužnost, te ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa koje vodi evidenciju o izrečenim kaznama.

Članak 86.

(1) Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon šest mjeseci od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno dvije godine od počinjenoga stegovnog djela.

(2) Stegovna kazna ne može se izreći nakon proteka godine dana od dana pokretanja stegovnog postupka.

(3) Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost stegovni postupak smije se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut.

(4) Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.

(5) Kazna ukora briše se iz evidencije po službenoj dužnosti nakon dvije godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je izrečena, a novčana kazna nakon tri godine.

VIII. DRŽAVNOODVJETNIČKO VIJEĆE

Članak 87.

Zamjenike državnog odvjetnika imenuje, razrješava i odlučuje o njihovoj stegovnoj odgovornosti Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 88.

Državnoodvjetničko vijeće (u daljnjem tekstu: Vijeće) ima pečat, koji sadrži njegov naziv, te naziv i grb Republike Hrvatske.

1. IZBOR I RAZRJEŠENJE ČLANOVA DRŽAVNOODVJETNIČKOG VIJEĆA

Članak 89.

- (1) U postupku izbora članova Državnoodvjetničkog vijeća Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora zatražit će od Glavnoga državnog odvjetnika i dekana pravnih fakulteta da pokrenu postupak kandidiranja za članove Vijeća.
- (2) Glavni državni odvjetnik zatražit će od državnih odvjetništava da predlože zamjenike državnog odvjetnika kao kandidate iz državnih odvjetništava. Na temelju prikupljenih prijedloga Glavni državni odvjetnik, uz suglasnost proširenog Kolegija Glavnoga državnog odvjetnika utvrđuje kandidate i prijedlog upućuje Hrvatskom saboru.
- (3) Prijedlog kandidata iz reda zamjenika državnih odvjetnika mora osigurati odgovarajuću zastupljenost kandidata iz Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, županijskih i općinskih državnih odvjetništava.
- (4) Kandidate iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti utvrđuje sjednica dekana pravnih fakulteta i upućuje ih Hrvatskom saboru.
- (5) Kandidate iz reda Hrvatskoga sabora utvrđuje Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora.
- (6) Za svako mjesto u Vijeću mora se predložiti najmanje tri kandidata.

Članak 90.

- (1) Članove Vijeća bira Hrvatski sabor.
- (2) Sedam članova Vijeća bira se iz reda zamjenika državnih odvjetnika, dva člana iz reda Hrvatskoga sabora i dva člana iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti.
- (3) Članovi Vijeća između sebe biraju predsjednika i zamjenika predsjednika. Predsjednik Vijeća mora biti iz reda zamjenika državnog odvjetnika.
- (4) Predsjednik i zamjenik predsjednika biraju se tajnim glasovanjem na vrijeme od dvije godine i mogu biti ponovo izabrani.

Članak 91.

- (1) Članovi Vijeća biraju se na vrijeme od četiri godine, s time da članom Vijeća nitko ne može biti više od dva puta uzastopce.
- (2) Izabrani član Vijeća dužan je stupiti na dužnost u roku od 30 dana od dana izbora.
- (3) Ako izabrani član Vijeća bez opravdanog razloga ne stupi na dužnost u roku iz stavka 1. ovoga članka, smatrat će se da nije ni izabran.

Članak 92.

- (1) Vrijeme na koje je izabran član Vijeća počinje teći od dana izbora.
- (2) Predsjednik Vijeća dužan je 6 mjeseci prije isteka vremena na koje je član Vijeća izabran izvijestiti o tome Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora.

Članak 93.

Prije stupanja na dužnost član Vijeća daje pred predsjednikom Hrvatskoga sabora prisegu: «Prisežem svojom čašću da ću se u obnašanju dužnosti člana Državnoodvjetničkog vijeća držati Ustava i zakona Republike Hrvatske i da ću savjesno obavljati svoju dužnost.»

Članak 94.

- (1) Predsjednik ili član Vijeća ne smije biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasovanje u Vijeću.
- (2) Predsjednik ili član Vijeća ne smije biti uhićen ili pritvoren niti se protiv njega smije poduzeti kazneni progon bez odobrenja Vijeća.
- (3) Predsjednik ili član Vijeća može biti uhićen ili pritvoren bez odobrenja Vijeća samo ako je zatečen da čini kažnjivo djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju duljem od 5 godina. U takvom slučaju državno tijelo, koje je predsjednika ili člana Vijeća uhitilo ili pritvorilo dužno je o tome odmah izvijestiti Vijeće.

Članak 95.

- (1) Predsjedniku ili članu prestaje dužnost u Vijeću po sili zakona danom kad mu prestane dužnost koju je obavljao u vrijeme kada je izabran za predsjednika ili člana Vijeća.
- (2) Ne smatra se prestankom dužnosti ako član Vijeća bude imenovan za zamjenika državnog odvjetnika u drugo državno odvjetništvo ili bude izabran za nastavnika drugoga pravnog fakulteta.
- (3) Predsjednik ili član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran:
 - ako to sam zatraži,
 - ako bude imenovan državnim odvjetnikom, danom stupanja na dužnost,
 - ako bude osuđen na kaznu zatvora,

- ako trajno izgubi sposobnost obavljati svoju dužnost,
- ako primi državljanstvo druge države.

(4) Predsjednik ili član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran zbog neopravdanog neobavljanja ili neurednog obavljanja dužnosti predsjednika ili člana Vijeća.

(5) Prijedlog za razrješenje dužnosti člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran mogu podnijeti Glavni državni odvjetnik, uz suglasnost Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske proširenog županijskim državnim odvjetnicima, sjednica dekana pravnih fakulteta svaki u pogledu članova Vijeća koje su predložili u postupku utvrđivanja kandidata za predsjednika i članove Vijeća. Prijedlog za razrješenje mogu podnijeti i Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora i ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(6) Postojanje razloga za razrješenje člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran utvrđuje Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora, a razrješuje ih Hrvatski sabor.

Članak 96.

(1) Ako predsjednik ili član Vijeća zatraži razrješenje od dužnosti, a Hrvatski sabor ne donese odluku o tom zahtjevu u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva, Vijeće će na zahtjev predsjednika ili člana, utvrditi da mu je prestala dužnost danom proteka roka od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za razrješenje od dužnosti.

(2) Sud koji je izrekao zatvorsku kaznu predsjedniku ili članu Vijeća dužan je bez odgode dostaviti pravomoćnu presudu Vijeću, koje će o tome odmah izvijestiti Hrvatski sabor.

(3) Prijedlog da se pokrene postupak radi utvrđivanja trajnog gubitka sposobnosti člana Vijeća da obavlja svoju dužnost podnosi Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora predsjednik Vijeća, a za predsjednika najmanje tri člana Vijeća.

(4) Odluku o razrješenju predsjednika ili člana Vijeća donosi Hrvatski sabor većinom glasova svih zastupnika.

Članak 97.

(1) Ako je pokrenut postupak iz članka 95. stavka 3. podstavka 3. i 4. ovoga Zakona ili poduzet kazneni progon za kazneno djelo za koje može biti izrečena kazna zatvora, predsjednik ili član Vijeća može biti udaljen od obavljanja dužnosti na temelju odluke Vijeća koja se donosi većinom glasova svih članova.

(2) Odluku o udaljenju od obavljanja dužnosti donosi Vijeće:

- za člana, na prijedlog predsjednika Vijeća,
- za predsjednika, na prijedlog tri člana Vijeća.

(3) Vijeće može većinom glasova svih članova odlučiti da predsjednik ili član, protiv kojeg je pokrenut kazneni postupak, ne obavlja dužnost u Vijeću dok taj postupak traje.

2. NADLEŽNOST I NAČIN RADA

a) Nadležnost

Članak 98.

U djelokrug Vijeća spada:

- imenovanje zamjenika državnih odvjetnika,
- vođenje postupka i odlučivanje o stegovnoj odgovornosti i razrješenju zamjenika državnih odvjetnika,
- obavljanje drugih poslova u skladu sa zakonom.

b) Način rada

Članak 99.

(1) Vijeće odlučuje u sjednici.

(2) Odluka Vijeća o razrješenju zamjenika državnog odvjetnika izrađuje se u pisanom obliku i sadrži obrazloženje u kojem se navode činjenice na temelju kojih je Vijeće u raspravljanju utvrdilo da postoje razlozi za razrješenje. Odluku potpisuje predsjednik Vijeća.

(3) Sjednice saziva predsjednik, a u njegovoj odsutnosti član koji ga zamjenjuje.

(4) Iznimno, sjednica će biti sazvana na prijedlog najmanje tri člana Vijeća.

Članak 100.

Predsjednik Vijeća:

1. predstavlja Vijeće,
2. saziva i predsjedava sjednicama Vijeća,
3. predlaže dnevni red sjednica,

4. objavljuje rezultate glasovanja,
5. potpisuje akte koje donosi Vijeće,
6. skrbi o izvršavanju odluka Vijeća,
7. obavlja i druge poslove određene zakonom ili općim aktom.

Članak 101.

- (1) Način rada Vijeća uređuje se poslovníkom.
- (2) Poslovník donosi Vijeće glasovima najmanje osam članova Vijeća.

Članak 102.

Vijeće ima stručnu službu koja obavlja administrativne, tehničke i računovodstvene poslove.

3. POSTUPAK IMENOVANJA I RAZRJEŠENJA ZAMJENIKA DRŽAVNIH ODVJETNIKA

Članak 103.

- (1) Slobodno mjesto zamjenika državnog odvjetnika objavljuje Državno odvjetništvo Republike Hrvatske po službenoj dužnosti ili na prijedlog ovlaštenih osoba.
- (2) Prijedlog za oglašavanje slobodnih mjesta iz stavka 1. ovoga članka ovlaštenu su podnijeti državni odvjetnik u odvjetništvu u kojem se imenuje zamjenik državnog odvjetnika ili neposredno viši državni odvjetnik.
- (3) Oglas o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u pravilu u »Narodnim novinama«, a po potrebi i na drugi način, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta propisanih za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika kao i podatke o svom radu.
- (4) Glavni državni odvjetnik dužan je 90 dana prije isteka roka iz članka 61. stavak 1. ovoga Zakona pokrenuti postupak ponovnog imenovanja zamjenika državnog odvjetnika. Postupak ponovnog imenovanja provodi se na način predviđen u članku 104. ovoga Zakona.
- (5) Odluku o objavi oglasa o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka, kao i odluku o poništenju objavljenog oglasa, donosi Glavni državni odvjetnik.

Članak 104.

- (1) Nakon proteka roka iz članka 103. stavka 3. ovoga Zakona Glavni državni odvjetnik zatražit će mišljenje o svim kandidatima za zamjenike državnog odvjetnika od nadležnih županijskih državnih odvjetnika i kolegija. Uz poziv na davanje mišljenja, Glavni državni odvjetnik će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, te podatke o kandidatima kojima Državno odvjetništvo Republike Hrvatske raspolaže po službenoj dužnosti.
- (2) Mišljenje o kandidatima daje:
 - za zamjenika općinskoga državnog odvjetnika državni odvjetnik tog državnog odvjetništva, županijski državni odvjetnik i kolegij općinskoga državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika,
 - za zamjenika županijskoga državnog odvjetnika državni odvjetnik tog državnog odvjetništva, Glavni državni odvjetnik i kolegij županijskoga državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika,
 - za zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika Glavni državni odvjetnik i Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.
- (3) U postupku davanja mišljenja može se zatražiti i podatke o kandidatima:
 - od predsjednika suda, ako je kandidat već obavljao dužnost suca, sudskog savjetnika ili sudačkog vježbenika, odnosno drugu dužnost u pravosuđu,
 - od drugih tijela i organizacija koje mogu dati podatke relevantne za ispunjavanje općih i posebnih uvjeta za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika odgovarajućega državnog odvjetništva.
- (4) Ako su za kandidata već bile dane ocjene obnašanja dužnosti, Vijeće će uzeti takve ocjene u obzir pri izradi mišljenja, a ako njima ne raspolaže, pribavit će ih od Državnog odvjetništva Republike Hrvatske ili ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.
- (5) Mišljenje županijskoga državnog odvjetnika i kolegija o kandidatima za državnoodvjetničku dužnost, izrađuje se u pisanom obliku i sadrži obrazloženje o ispunjavanju općih i posebnih uvjeta za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika odgovarajućeg državnog odvjetništva. U izradi obrazloženja županijski državni odvjetnik i kolegij cijenu će na odgovarajući način kriterije iz odredbe članka 65. ovoga Zakona.
- (6) Državni odvjetnik i kolegij dužni su svoje mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 60 dana. Ako mišljenje ne bude dostavljeno, Glavni državni odvjetnik podnijet će Vijeću listu svih kandidata koji ispunjavaju uvjete za zamjenika državnog odvjetnika, sa svojim mišljenjem i podacima kojima raspolaže po službenoj dužnosti.
- (7) Vijeće u postupku imenovanja može o kandidatima samo zatražiti podatke iz stavka 3. ovoga članka od odgovarajućih tijela i organizacija.

(8) Glavni državni odvjetnik dostavit će Vijeću listu kandidata koji ispunjavaju uvjete za imenovanje s mišljenjima iz stavka 2. ovoga članka. Uz listu kandidata koji ispunjavaju uvjete Vijeće će se izvijestiti o svim prijavljenim kandidatima, a dostavit će mu se i prijave kandidata sa svim relevantnim podacima prikupljenima u postupku davanja mišljenja.

Članak 105.

- (1) Kod imenovanja zamjenika državnog odvjetnika Vijeće cijeni kriterije iz članka 65. ovoga Zakona uzimajući u obzir mišljenje državnog odvjetnika i nadležnog kolegija, te ocjenu obnašanja dužnosti.
- (2) Odluka Vijeća o imenovanju zamjenika državnog odvjetnika s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od objavljivanja imenovanja.
- (3) Odluka o imenovanju objavljuje se u «Narodnim novinama».
- (4) Zamjenik državnog odvjetnika dužan je stupiti na dužnost u roku koje odredi Vijeće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana imenovanja.
- (5) Ako zamjenik državnog odvjetnika ne stupi na dužnost u roku iz stavka 3. ovoga članka, smatrat će se da nije ni imenovan.

Članak 106.

Vijeće će na zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika ili po službenoj dužnosti poništiti odluku o imenovanju ako utvrdi:

- da imenovani zamjenik državnog odvjetnika nije ispunjavao uvjete za imenovanje,
- da je odluka utemeljena na neistinitim podacima i dokazima,
- da zamjenik državnog odvjetnika bez opravdanog razloga nije niti u roku od šest mjeseci nakon imenovanja položio prisegu,
- da je do imenovanja došlo uslijed kaznenog djela kandidata ili predsjednika ili člana Vijeća.

Članak 107.

- (1) Prije stupanja na dužnost zamjenik državnog odvjetnika daje prisegu pred predsjednikom Vijeća ili članom Vijeća kojeg on odredi.
- (2) Županijski državni odvjetnik i općinski državni odvjetnik daju prisegu pred Glavnim državnim odvjetnikom.
- (3) Glavni državni odvjetnik prisegu daje pred predsjednikom Hrvatskoga sabora.
- (4) Prisega glasi: «Prisežem da ću se u svom radu držati Ustava i zakona i da ću štiti jedinstvenost, suverenitet i pravni poredak Republike Hrvatske.»

4. STEGOVNI POSTUPAK

a) Tijela stegovnog postupka

Članak 108.

- (1) U stegovnom postupku u prvom stupnju odlučuje Vijeće većinom glasova svih članova.
- (2) Ako se stegovni postupak vodi protiv člana Vijeća, taj je član izuzet od odlučivanja u stegovnom postupku.

Članak 109.

- (1) Ako postoji osnovana sumnja da je zamjenik državnog odvjetnika počinio stegovno djelo, državni odvjetnik u državnom odvjetništvu u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja državnoodvjetničku dužnost dužan je protiv njega podnijeti zahtjev za pokretanje stegovnog postupka.
- (2) Zahtjev za pokretanje postupka zbog počinjenja stegovnog djela može podnijeti i neposredno viši državni odvjetnik i Glavni državni odvjetnik ili ministar nadležan za poslove pravosuđa.
- (3) Zahtjev za pokretanje postupka pred Vijećem zastupa ovlašteni podnositelj iz stavka 1. i 2. ovoga članka ili osoba koju on ovlasti.
- (4) Ako je do odluke o pokretanju stegovnog postupka potrebno obaviti izvide, njih obavlja zamjenik državnog odvjetnika kojeg određuje predsjednik Vijeća.

b) Tijek stegovnog postupka

Članak 110.

- (1) Zahtjev za pokretanje stegovnog postupka podnosi se u pisanom obliku i sadrži osobne podatke o zamjeniku državnog odvjetnika čija se stegovna odgovornost traži, opis stegovnog djela, prijedlog za izricanje određene stegovne kazne te obrazloženje iz kojeg proizlazi osnovanost sumnje.
- (2) Odmah nakon primitka zahtjeva zakazat će se ročište na koje će se pozvati zamjenik državnog odvjetnika i podnositelj zahtjeva. Zamjenika državnog odvjetnika protiv kojeg je podnesen zahtjev za pokretanje stegovnog postupka, upozorit će se u pozivu da na ročištu može biti nazočan i njegov branitelj.
- (3) Ročište je nejavno osim ako zamjenik državnog odvjetnika protiv kojeg je zahtjev podnesen, ne zatraži drukčije.
- (4) Ako nakon ročišta Vijeće ustanovi da postoji osnovana sumnja da je počinjeno stegovno djelo, donijet će odluku o pokretanju stegovnog postupka. U takvom slučaju Vijeće može zatražiti i poduzimanje određenih izvoda od zamjenika državnog odvjetnika kojeg odredi.
- (5) Protiv odluke o pokretanju stegovnog postupka nije dopuštena posebna žalba.

Članak 111.

- (1) Ako je ovlaštenu predlagatelj u zahtjevu predložio izricanje stegovne kazne razrješenja od dužnosti, Vijeće će bez odgode odlučiti o zahtjevu o privremenom udaljenju od obavljanja dužnosti. Odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i s obrazloženjem.
- (2) Protiv odluke o privremenom udaljenju žalba nije dopuštena.

Članak 112.

- (1) Ovlaštenu podnositelj može izmijeniti ili dopuniti zahtjev. Ako izvan rasprave podnositelj izmijeni ili dopuni zahtjev, Vijeće će najkasnije u roku od 15 dana po primitku zahtjeva zakazati raspravu. Na raspravu će se pozvati ovlaštenu podnositelj zahtjeva, zamjenik državnog odvjetnika i njegov branitelj.
- (2) Prije rasprave izdvojiti će se iz spisa svi dokazi, na kojima se ne može temeljiti odluka u stegovnom postupku.

Članak 113.

- (1) U postupku odlučivanja o stegovnoj odgovornosti zamjeniku državnog odvjetnika protiv kojeg se postupak vodi, mora se pružiti mogućnost da iznese svoju obranu osobno ili uz branitelja kojega izabere.
- (2) Javnost će se isključiti s glasovanja i donošenja odluke o stegovnoj odgovornosti. Odluka će se uvijek javno proglasiti.
- (3) Odluka kojom se utvrđuje da je zamjenik državnog odvjetnika stegovno odgovoran i kojom mu se izriče stegovna kazna može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koje je podnositelj zahtjeva označio u svom zahtjevu.
- (4) Odluka mora biti izrađena i otpremljena strankama u roku od 15 dana nakon njezina donošenja.

Članak 114.

Protiv odluke o stegovnoj odgovornosti stranke može se pokrenuti upravni spor.

Članak 115.

- (1) Stegovni postupak provodi se odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o kaznenom postupku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) U stegovnom postupku ne plaćaju se pristojbe a troškove postupka snosi državno odvjetništvo u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja dužnost.

c) Udaljenje od obavljanja dužnosti

Članak 116.

- (1) Zamjenik državnog odvjetnika bit će udaljen od dužnosti ako je protiv njega poduzet kazneni progon zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora više od pet godina ili dok se nalazi u pritvoru.
- (2) Zamjenik državnog odvjetnika može biti udaljen od dužnosti:
 1. ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina,
 2. ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem državnoodvjetničke dužnosti bez prethodnoga pisanog odobrenja državnog odvjetnika,
 3. zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja državnoodvjetničke dužnosti.
- (3) Odluku o udaljenju od dužnosti u slučaju iz stavka 1. ovoga članka donosi Glavni državni odvjetnik.

(4) Protiv odluke o udaljenju iz stavka 3. ovoga članka zamjenik državnog odvjetnika ima pravo prigovora Vijeću u roku od tri dana o čemu je Vijeće dužno donijeti odluku u daljnjem roku od 15 dana. Ako Vijeće ne donese odluku u navedenom roku smatra se da je udaljenje od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti prestalo.

d) Postupak za razrješenje

Članak 117.

- (1) Zahtjev za razrješenje zamjenika državnog odvjetnika može podnijeti državni odvjetnik u državnom odvjetništvu u kojemu zamjenik državnog odvjetnika radi, viši državni odvjetnik i Glavni državni odvjetnik.
- (2) Zamjenik državnog odvjetnika može postaviti zahtjev za svoje razrješenje putem državnog odvjetnika kojemu je zamjenik.
- (3) Zahtjev za razrješenje zamjenika državnog odvjetnika zbog trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje dužnosti može se temeljiti samo na pravomoćnoj odluci suda o oduzimanju poslovne sposobnosti ili pravomoćnoj odluci nadležnog tijela da su tjelesna ili duševna svojstva zamjenika državnog odvjetnika takva da onemogućuju obavljanje državnoodvjetničke dužnosti. Ako se zamjenik državnog odvjetnika odbije podvrći odgovarajućem medicinskom pregledu, Vijeće će mu, na prijedlog podnositelja zahtjeva za razrješenje, naložiti da pristupi odgovarajućim pregledima, a ako on to ne učini, razriješt će se dužnosti.

Članak 118.

- (1) U postupku razrješenja Vijeće samo pribavlja dokaze, ili to povjerava određenom državnom odvjetništvu.
- (2) Zamjeniku državnog odvjetnika čije se razrješenje zahtijeva mora se omogućiti da se izjasni o zahtjevu, osim ako nije sam podnio zahtjev za razrješenje.
- (3) Odluka o razrješenju donosi se većinom glasova ukupnog broja članova Vijeća.
- (4) Odluka o razrješenju donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.
- (5) Protiv odluke o razrješenju zamjenik državnog odvjetnika može pokrenuti upravni spor.

Članak 119.

Ako je zamjenik državnog odvjetnika zatražio razrješenje od dužnosti, a Vijeće ne donese odluku o razrješenju u roku od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva, Glavni državni odvjetnik će rješenjem utvrditi da je zamjeniku državnog odvjetnika prestala dužnost danom proteka roka od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva za razrješenje.

e) Sredstva za rad

Članak 120.

- (1) Za rad Vijeća osiguravaju se posebna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.
- (2) Naredbodavac za izvršenje financijskog plana sredstava iz stavka 1. ovoga članka je predsjednik Vijeća.

Članak 121.

- (1) Predsjedniku i članovima Vijeća zbog obavljanja dužnosti pripada naknada nastalih troškova, naknada za neostvarenu plaću ili zaradu i nagrada.
- (2) Odluku o uvjetima i visini naknada i nagrade iz stavka 1. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske.

Članak 122.

- (1) Vijeće je dužno osnovati stručnu službu u roku od tri mjeseca sukladno poslovniku Vijeća.
- (2) Položaj, prava, obveze i odgovornosti službenika i namještenika u stručnoj službi uređuje se u skladu s propisima koji se primjenjuju na državne službenike i namještenike.
- (3) Do početka rada stručne službe Vijeća administrativne, tehničke i računovodstvene poslove obavljat će Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

IX. DRŽAVNOODVJETNIČKI SLUŽBENICI I NAMJEŠTENICI

Članak 123.

- (1) Broj službenika i namještenika za obavljanje stručnih uredskih i tehničkih poslova utvrđuje državni odvjetnik uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa.
- (2) Zasnivanje i prestanak radnog odnosa službenika i namještenika, plaće i ostala prava, obveze i odgovornosti iz rada, potrebnoj školskoj spremi, trajanju i obavljanju vježbeničke prakse, uvjetima za polaganje stručnog ispita, program i način polaganja tog ispita te druga pitanja s tim u svezi uređuje se propisima koji se primjenjuju na državne službenike i namještenike.

a) Tajnik državnog odvjetništva

Članak 124.

- (1) Državno odvjetništvo s više od deset zamjenika državnog odvjetnika može imati tajnika. Tajnik državnog odvjetništva pomaže državnom odvjetniku u obavljanju poslova uprave.
- (2) Za tajnika državnog odvjetništva može biti imenovana osoba koja ima završen pravni fakultet.
- (3) Za tajnika Državnog odvjetništva Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja ispunjava uvjete za višeg savjetnika ili savjetnika.

b) Savjetnici

Članak 125.

- (1) Državno odvjetništvo može imati savjetnike i više savjetnike.
- (2) Savjetnici pomažu državnom odvjetniku ili njegovom zamjeniku u radu, izrađuju nacрте odluka, uzimaju na zapisnik prijave, podneske i izjave građana te obavljaju samostalno ili pod nadzorom i po uputama državnog odvjetnika ili njegova zamjenika druge stručne poslove predviđene zakonom i propisima donesenim na osnovi zakona.
- (3) Za savjetnika se u općinskom državnom odvjetništvu može imenovati osoba koja ima završen pravni fakultet i položen pravosudni ispit.
- (4) Za savjetnika se u županijskom državnom odvjetništvu može imenovati osoba koja osim uvjeta iz stavka 3. ovoga članka ima najmanje dvije godine rada na pravnim poslovima u sudu, državnom odvjetništvu, odvjetništvu ili javnom bilježništvu.
- (5) Za savjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može se imenovati osoba koja je radila najmanje tri godine kao sudac, državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno koja je radila kao sudski savjetnik ili savjetnik u državnom odvjetništvu najmanje pet godina.
- (6) Za višeg savjetnika se može imenovati osoba koja je radila najmanje osam godina kao sudac, državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno koja je radila kao sudski savjetnik ili savjetnik u državnom odvjetništvu najmanje deset godina.

c) Stručni suradnici

Članak 126.

- (1) Državno odvjetništvo može imati službenike drugih struka s višom ili visokom školskom spremom i propisanim radnim iskustvom defektološkoga, sociološkoga, pedagoškoga, ekonomskoga, knjigovodstveno-financijskog i drugoga odgovarajućeg obrazovanja.
- (2) Stručni suradnici iz stavka 1. ovoga članka kao stručni pomoćnici pomažu državnom odvjetniku ili zamjeniku državnog odvjetnika u radu u stvarima u kojima su potrebna stručna znanja a mogu i samostalno obavljati poslove kad je to određeno zakonom ili drugim propisom.

d) Državnoodvjetnički vježbenici

Članak 127.

- (1) Broj državnoodvjetničkih vježbenika utvrđuje državni odvjetnik po prethodnoj suglasnosti ministra nadležnog za poslove pravosuđa.
- (2) Za utvrđeni broj državnoodvjetničkih vježbenika sredstva se osiguravaju u državnom proračunu.
- (3) Uvjeti za primanje državnoodvjetničkih vježbenika, trajanje i način obavljanja vježbeničke prakse kao i uvjeti za polaganje pravosudnog ispita, program i način polaganja tog ispita, te druga pitanja s tim u svezi uređuju se zakonom.

X. ČUVANJE SLUŽBENE TAJNE

Članak 128.

- (1) Državni odvjetnici, zamjenici državnih odvjetnika, savjetnici, stručni suradnici, vježbenici, službenici i namještenici dužni su čuvati službenu tajnu bez obzira na način na koji su je doznali.
- (2) Pod službenom tajnom podrazumijeva se osobito:
 - sve ono što je kao službena tajna određeno zakonom ili drugim propisom,
 - sve ono što je kao službena tajna, odnosno poslovna tajna određeno općim aktima pravnih osoba i drugih tijela, organizacija i institucija,

- podaci i isprave posebno označene kao službena, odnosno poslovna tajna od strane državnih tijela ili pravnih osoba, drugih tijela, organizacija ili institucija,
 - podaci i isprave koje su državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika označili kao službena tajna.
- (3) Pravilnikom o unutarnjem poslovanju državnog odvjetništva odredit će se koji se državnoodvjetnički podaci i isprave smatraju tajnom i način označavanja tajnosti.

Članak 129.

- (1) Obveza čuvanja službene tajne traje i nakon prestanka rada u državnom odvjetništvu.
- (2) Državni odvjetnik može zamjenika državnog odvjetnika, službenika ili namještenika osloboditi obveze čuvanja službene tajne, ako u pojedinom slučaju za to postoje opravdani razlozi. Za državnog odvjetnika odluku o tome donosi državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva, a za Glavnoga državnog odvjetnika - Vlada Republike Hrvatske.

Članak 130.

Priopćenja za javnost putem sredstava javnog informiranja u svezi s postupkom u pojedinom predmetu, kao i s radom državnog odvjetništva daje državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, kojeg on na to ovlasti.

Članak 131.

- (1) Državni odvjetnik, zamjenik državnog odvjetnika, službenik ili namještenik ne smije neovlaštenim osobama dati podatke o osobnim, obiteljskim i imovinskim prilikama fizičkih osoba, odnosno imovinskim prilikama pravnih osoba za koje je saznao tijekom postupka.
- (2) Uvid u spise državnog odvjetništva dopušta državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika koji ga zamjenjuje i to osobama koje na to imaju pravo po zakonu ili po pravilniku o unutarnjem poslovanju državnog odvjetništva.

XI. SREDSTVA ZA RAD

a) Osiguranje sredstava

Članak 132.

- (1) Sredstva za rad državnog odvjetništva osiguravaju se državnim proračunom Republike Hrvatske.
- (2) Visina sredstava za rad osigurava se prema propisima koji se primjenjuju za osiguranje sredstava za rad sudova.
- (3) Sredstva iz stavka 2. ovoga članka osiguravaju se u visini koja omogućuje redovito obavljanje svih poslova u državnom odvjetništvu.

Članak 133.

- (1) Visina sredstava za rad državnog odvjetništva utvrđuje se na temelju prijedloga državnog odvjetnika za osiguranje sredstava.
- (2) Prijedlog za osiguranje sredstava državnog odvjetništva sadrži procjenu opsega redovitih ili povremenih poslova, potreban broj dužnosnika, službenika i namještenika te ostale pokazatelje koji su značajni za utvrđivanje prijedloga visine sredstava.

Članak 134.

Sredstva za plaće državnih odvjetnika, njihovih zamjenika, službenika i namještenika osiguravaju se sukladno zakonu.

b) Sredstva za posebne namjene

Članak 135.

- (1) Sredstva za posebne namjene jesu:
1. sredstva za rad vještbenika,
 2. sredstva za stručno usavršavanje državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika, državnoodvjetničkih službenika i namještenika,
 3. Sredstva za namjenske troškove koja obuhvaćaju:
 - naknade za obavljanje poslova prethodnoga kaznenog postupka,
 - predumove za troškove parničnog postupka i izvršenje sudskih odluka,
 - ostale troškove u svezi s obavljanjem poslova državnog odvjetništva.

(2) Uvjete i iznos naknade za obavljanje poslova prethodnoga kaznenog postupka propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.

c) Investicije

Članak 136.

Republika Hrvatska osigurava posebna sredstva za tehničku opremu i radni prostor prema standardima za državna odvjetništva koje propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.

d) Financijsko i materijalno poslovanje

Članak 137.

(1) Financijsko i materijalno poslovanje državnih odvjetništava obavlja se na način koji je propisan za tijela državne uprave.

(2) Na osiguranje sredstava za rad državnih odvjetništava primjenjuju se propisi koji se odnose na osiguranje sredstava za rad državnih tijela.

XII. ZAŠTITA OSOBA, IMOVINE I OBJEKATA DRŽAVNIH ODVJETNIŠTAVA

Članak 138.

(1) Zaštitu i osiguranje osoba, imovine i zgrada državnih odvjetništava te održavanje reda u državnom odvjetništvu obavlja pravosudna policija.

(2) Pripadnici pravosudne policije obavljaju poslove iz stavka 1. ovoga članka tjelesnom i tehničkom zaštitom po nalogu i uputi nadležnoga državnog odvjetnika.

(3) Tjelesna zaštita je neposredno čuvanje i osiguravanje osoba i imovine izravnim poduzimanjem mjera sigurnosti i sredstava prisile.

(4) Tehnička zaštita obavlja se tehničkim sredstvima i napravama radi sprječavanja protupravnih radnji usmjerenih prema osobama, objektu i imovini iz stavka 1. ovoga članka te sprječavanja unošenja oružja, oruđa, eksplozivnih naprava i drugih opasnih stvari ili otuđenja imovine.

XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 139.

Zamjenici državnih odvjetnika imenovani prema propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju obavljati državnoodvjetničku dužnost u državnom odvjetništvu u koje su imenovani.

Članak 140.

Županijski i općinski državni odvjetnici imenovani prema propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju obavljati dužnost do imenovanja županijskih i općinskih državnih odvjetnika po ovom Zakonu.

Članak 141.

(1) Imenovanje državnih odvjetnika po odredbama ovoga Zakona obaviti će se u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Državni odvjetnik koji ne bude ponovno imenovan za državnog odvjetnika ili se nije javio na oglas, ostaje i dalje na dužnosti zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je obavljao dužnost državnog odvjetnika.

Članak 142.

Izbor članova Državnoodvjetničkog vijeća po odredbama ovoga Zakona obaviti će se u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 143.

(1) Postupci imenovanja zamjenika državnog odvjetnika koji su u tijeku stupanjem na snagu ovoga Zakona se poništavaju.

(2) Stegovni postupci koji su u tijeku nastaviti će se po odredbama ovoga Zakona.

Članak 144.

- (1) Do donošenja propisa koje, po odredbama ovoga Zakona donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa primjenjivat će se propisi državnog odvjetništva i državnog pravobraniteljstva koji su na snazi ako nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.
- (2) Propise, za čije je donošenje ovlašten po odredbama ovoga Zakona, ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 145.

- (1) Državni pravobranitelj Republike Hrvatske i zamjenici državnog pravobranitelja Republike Hrvatske danom stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju obnašati dužnost kao zamjenici Glavnoga državnog odvjetnika.
- (2) Državni pravobranitelji županija i Grada Zagreba, danom stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju obnašati dužnost kao zamjenici nadležnoga državnog odvjetnika u županijskom državnom odvjetništvu.
- (3) Zamjenici državnog pravobranitelja županija i Grada Zagreba danom stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju obnašati dužnost kao zamjenici nadležnoga državnog odvjetnika u općinskom državnom odvjetništvu.

Članak 146.

Na temelju punomoći državnog odvjetnika nadležnoga državnog odvjetništva savjetnici i viši savjetnici koji su do stupanja na snagu ovoga Zakona radili u državnom pravobraniteljstvu, mogu najdulje dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona obavljati poslove zastupanja u građanskim i upravnim stvarima pred sudovima, upravnim i drugim javnim tijelima.

Članak 147.

- (1) Vrijeme provedeno na radu kao državni pravobranitelj ili zamjenik državnog pravobranitelja izjednačava se s vremenom provedenim na radu kao državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika.
- (2) Na dužnosnike iz članka 145. ovoga Zakona u cijelosti se odnosi odredba članka 139. ovoga Zakona.
- (3) Savjetniku ili višem savjetniku vrijeme provedeno na radu u državnom pravobraniteljstvu računa se kao vrijeme provedeno na radu u državnom odvjetništvu.

Članak 148.

- (1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti odluku o ispostavama županijskih državnih pravobraniteljstava, ustrojenim prema propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona, čija su sjedišta u drugim mjestima u odnosu na sjedišta nadležnih državnih odvjetništava u koja se preuzimaju dužnosnici iz članka 145. ovoga Zakona.
- (2) Broj zamjenika državnog odvjetnika u pojedinom državnom odvjetništvu određuje ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika sukladno okvirnim mjerilima za rad državnih odvjetništava.
- (3) Okvirna mjerila na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 149.

- (1) Glavni državni odvjetnik odredit će način i postupak za prenošenje arhive i neriješenih predmeta Državnog pravobraniteljstva na nadležna državna odvjetništva.
- (2) Predmete koji nisu pravomoćno dovršeni, državna odvjetništva preuzet će sukladno svojoj nadležnosti u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (3) U roku iz stavka 2. ovoga članka neće se primjenjivati odredbe ovoga Zakona o nadležnosti u zastupanju Republike Hrvatske nadležnih općinskih i županijskih državnih odvjetništava.

Članak 150.

- (1) Predmeti koji nisu pravomoćno dovršeni, a za koje državna odvjetništva po ovom Zakonu nisu nadležna vratit će se strankama koje su zastupali u postupku, u roku od 6 mjeseci.
- (2) Nadležna državna odvjetništva ovlaštena su u razdoblju iz stavka 1. ovoga članka poduzimati u ovim predmetima sve radnje koje čine poslove zastupanja.

Članak 151.

- (1) Državna odvjetništva koja su preuzela dužnosnike iz članka 145. ovoga Zakona preuzet će državne službenike i namještenike zatečene na radu u državnim pravobraniteljstvima iz kojih su preuzeti navedeni dužnosnici.
- (2) Državni službenici i namještenici zatečeni na radu na dan stupanja na snagu ovoga Zakona u državnim pravobraniteljstvima i preuzeti po stavku 1. ovoga članka, mogu se rasporediti na rad u druga državna

odvjetništva u istom mjestu samo na radno mjesto za koje je propisana školska sprema koju imaju, i to najkasnije u roku od 6 mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Uz pristanak državnog službenika ili namještenika iz stavka 2. ovoga članka raspored se može izvršiti i u državno odvjetništvo izvan sjedišta državnog pravobraniteljstva u kojem je zatečen na radu.

(4) Rješenje o rasporedu iz stavka 2. i 3. ovoga članka donosi državni odvjetnik u državnom odvjetništvu u kojem je državni službenik ili namještenik preuzet na rad u suglasnosti s državnim odvjetnikom državnog odvjetništva u koje se raspoređuje.

(5) Ako državni službenik ili namještenik ne postupi po rješenju o rasporedu, prestaje mu rad u roku od 6 mjeseci.

Članak 152.

Državna odvjetništva koja su na temelju ovoga Zakona preuzela dužnosnike, državne službenike i namještenike državnih pravobraniteljstava iz članka 145. i 151. ovoga Zakona, preuzimaju cjelokupnu imovinu tih državnih pravobraniteljstava.

Članak 153.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o državnom odvjetništvu («Narodne novine», br. 75/95. i 36/98.) i Zakon o državnom pravobraniteljstvu («Narodne novine» br. 75/95.).

Članak 154.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».